

[Justitsministeren.]

fulgte sin kampagne imod bestemmelsen i § 225, stk. 4, op med et indlæg fra en, som det hedder, kendt jurist; han har øjensynlig ikke haft ønske om at blive mere kendt, for han optræder anonymt, men lad det nu være. Også denne artikel indeholder aldeles afgørende misforståelser bl. a. på det afgørende punkt, hvor denne anonyme forfatter hævder, at vi herved kriminaliserer ethvert traktament af en mindreårig homoseksuel. Den, der ønsker at deltage i en offentlig debat om væsentlige samfundsmæssige anliggender, må dog have pligt til at sætte sig ind i, hvad det drejer sig om. Men i anledning af den kampagne, der øjensynlig føres i en del af den københavnske presse — også fordi den føres på den måde, at mine, det vil sige folketingsflertallets motiver i denne sag drages i tvivl — vil jeg gerne sige, at der er ingen af os, der drømmer om at lægge hindringer i vejen for de homofile tilværelse. De må leve deres liv, som de vil, og i det forslag, der er fremsat, er der intet, der sigter imod at gå denne befolkningsgruppe for nær. Vi har intet ønske derom. Jeg gør opmærksom på, at denne bestemmelse er snævert begrænset rettet imod et formentlig lille mindretal af de homofile. Denne bestemmelse sigter ikke imod at ramme dem i almindelighed; den sigter imod, og den vil i praksis alene ramme et aktivt udnyttelsesagtigt forhold på gade- og restaurationsprostitutionens områder. Dette har jeg ønsket at sige, fordi det forekommer mig urimeligt i diskussionen at tillægge os motiver og indstillinger, vi ikke har.

Aksel Larsen: Jeg ønsker at sige i anledning af den diskussion, som ved denne behandling er påbegyndt af det ærede medlem fru Else-Merete Ross, at mit partis stilling til den omstridte bestemmelse i lovforslaget er jo klar, og den er taget efter indgående drøftelser i min gruppe. Det er rigtigt, at vi ikke alle havde lejlighed til at være til stede ved anden behandling, men vi er aldeles udmærket klar over, hvad der skete. Vi beklager meget, at lovforslaget på dette punkt har fået en yderst uheldig affattelse, men på den anden side er der en hel del andet i lovforslaget, som gør, at man må være betænkelig ved at stemme imod det.

Vi har ikke haft tid til at drøfte vor stillingtagen ved tredje behandling, og jeg ved ikke, hvorledes vor gruppes øvrige medlemmer vil stemme, om de vil stemme for eller imod eller helt undlade at stemme. Jeg for mit vedkommende agter at stemme for lovforslagets ophøjelse til lov, men det betyder ikke, at jeg ikke er utilfreds med, at den nævnte bestemmelse er kommet ind i lovforslaget.

Finn Poulsen: Under hensyn til, at den ændring, der er sket i § 225, er af så alvorlig art, som den bedømmes af den gruppe i mit parti, der er enig med mig, skal jeg, selv om en række af de øvrige ændringer i og for sig kunne accepteres, anbefale at stemme imod lovforslaget.

Vagn Bro: Ja, jeg havde slet ikke tænkt, at jeg skulle tage ordet. Vi har jo vekslet synspunkter og stemt om de enkelte bestemmelser, og jeg må for mit vedkommende forundre mig over, at man ved en lovgivning, der indeholder så mange ting, som vi alle kan være enige om — efter min mening efter en diskussion ført på et fuldkommen rigtigt grundlag — vil benytte en personlig uoverensstemmelse om en enkelt paragraf til at gå imod hele lovforslaget, og jeg tillader mig at anbefale at stemme for de tre foreliggende lovforslag.

Poul Møller: Vi førte jo en lang og indgående debat om denne sag ved lovforslagets anden behandling, og som det vil erindres, blev ændringsforslaget om bortfald af § 225, stk. 4, forkastet med 92 stemmer mod 62. Der blev derimod fremsat forskellige udtalelser ved anden behandling af dem, der stemte for, som måtte forstås således, at man ønskede en meget indskrænket fortolkning af den bestemmelse, og den højtærede justitsminister har været inde på både ved anden behandling og i dag, at det, man havde i tankerne, kun var gade- og restaurationsprostitution.

Det ærede medlem hr. Poul Hansen (Grenå) sagde ved anden behandling, at han ville i og for sig være betænkelig ved forslaget, men kunne støtte det, idet han gik ud fra, at det, man særlig ville ramme, var forførelse af unge mennesker på indtil 21 år, der ikke forinden havde været